

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1824/2016
12.10.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., коју заступа пуномоћник Милан Јакшић, адвокат из ..., против туженог Радиодифузног предузећа ББ из ..., кога заступају пуномоћници адвокати из адвокатске канцеларије "Живковић-Самарцић" из ..., ради повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 88/16 од 11.05.2016. године, у седници већа од 12.10.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 88/16 од 11.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П4 152/15 од 22.02.2016. године, у ставу I изреке, утврђује се да је тужени повредио ауторско право тужиоцу на тај начин што је на интернет страници www...rs дана ...2012. године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело – фотографију ВВ без назначења имена и псеудонима тужиоца као аутора и дана ...2012. године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело - ГГ без назначења имена и псеудонима тужиоца као аутора и у непотпуној форми, чиме је тужиоцу проузроковао имовинску и неимовинску штету. У ставу II изреке, обавезује се тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде имовинског ауторског права због неовлашћеног јавног саопштавања ауторског дела тужиоца – фотографију ВВ на интернет страници исплати 54.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2016. године до исплате. У ставу III изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде имовинског ауторског права неовлашћеним јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца - фотографију ГГ на интернет страници плати 36.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2016. године до исплате. У ставу IV изреке, обавезује се тужени да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралног права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца – фотографије ВВ без назначења имена и псеудонима тужиоца као аутора плати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2016. године до исплате. У ставу V изреке, обавезује се тужени да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралног права аутора јавним саопштењем ауторског дела тужиоца – фотографије ГГ без назначења имена или

псеудонима тужиоца као аутора плати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2016. године до исплате. У ставу VI изреке, обавезује се тужени да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралног права аутора јавним саопштавањем ауторског дела тужиоца – фотографије ГГ у непотпуној форми плати 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.02.2016. године до исплате. У ставу VII, VIII и IX изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му на име накнаде неимовинске штете због повреде моралног права објављивањем фотографије ВВ без назначења имена и псеудонима исплати 30.000,00 динара, за објављивање ауторског дела – фотографије ГГ без назначења имена и псеудонима тужиоца плати износ од 30.000,00 динара и за објављивање фотографије ГГ у непотпуној форми плати износ од још 30.000,00 динара, све са каматом као неоснован. У ставу X изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 55.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 88/16 од 11.05.2016. године, у ставу 1. изреке, одбија се као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Вишег суда у Београду П4 152/15 од 22.02.2016. године у делу става првог изреке, којим је утврђено да је тужени повредио ауторско право тужиоца на тај начин што је на интернет страници [www...rs ...2012](#). године неовлашћено јавно саопштио ауторско дело тужиоца – фотографију ВВ без назначења имена и псеудонима тужиоца као аутора, чиме је тужиоцу проузроковао имовинску и неимовинску штету и што је дана ...2012. године јавно саопштио ауторско дело тужиоца ГГ без назначења имена и псеудонима тужиоца као аутора и у непотпуној форми, чиме је тужиоцу проузроковао неимовинску штету као и у ставу II изреке. У ставу 2. изреке, преиначује се првостепена пресуда у преосталом делу става I изреке и у ставу III изреке, тако што се одбија као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је тужени повредио ауторско право тужиоцу на тај начин што је на поменутој интернет страници неовлашћено и јавно саопштио ауторско дело ГГ, чиме је тужиоцу проузроковао имовинску штету као и да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде наведеног имовинског права плати 36.000,00 динара са каматом. У ставу 3. изреке, преиначује се пресуда Вишег суда у Београду П4 152/15 од 22.02.2016. године у ставу IV, V и IV изреке, тако што се обавезује тужени да тужиоцу на име накнаде неимовинске штете због повреде моралног права аутора јавним саопштавањем ауторских дела ВВ и ГГ без назначења имена и псеудонима тужиоца исплати износ од по 10.000,00 динара и јавним саопштавањем фотографије ГГ у непотпуној форми исплати износ од 10.000,00 динара све са законском затезном каматом од 22.02.2016. године до исплате, а до износа који је досуђен првостепеном пресудом, односно за по још 20.000,00 динара за сваку од поменутих повреда са припадајућом каматом, тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован. У ставу 4. изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 53.680,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, са предлогом да је Врховни касациони суд дозволи због тога што је пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 88/16 од 11.05.2016. године повређено материјално право, а постоји потреба и да се размотри правно питање у интересу равноправности грађана као и да се уједначи судска пракса. У том смислу, тужилац је уз ревизију доставио и одлуке судова које, по његовом мишљењу указују на неуједначену судску праксу и потребу да се посебна ревизија у овом случају дозволи.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је тужиочева ревизија дозвољена, али неоснована. Наиме, другостепеном пресудом је преиначена првостепена пресуда у једном делу на штету тужиоца, а што је основ за изјављивање ревизије.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је аутор фотографија ВВ и ГГ које су настале у време, са димензијом и величином како је то наведено у пресуди. У тексту "... " који је објављен на интернет сајту туженог ...2012. године у 21,16 часова садржана је тужиочева фотографија ВВ без навођења имена или псеудонима тужиоца као аутора. У тексту "... " који је објављен на поменутом интернет сајту туженог ...2011. године у 11,56 часова такође је садржана тужиочева фотографија ГГ без навођења имена или псеудонима тужиоца као аутора и иста је објављена у непотпуној форми. Пре овог објављивања поменуте фотографије су објављене на интернет сајту www...rs с тим што је уз текст објављена тужиочева фотографија али са знаком тужиоца као аутора, фото АА, а фотографија ГГ је објављена у потпуној форми. Предметне фотографије су настале за потребе тужиочевог послодавца редакције ДД иако нису биле наручене већ су ексклузива, те тужилац није на свог послодавца пренео имовинска права на предметним фотографијама. Тужиоцу је јако битно да поред сваке његове фотографије буде означено његово име и презиме како би он, који је из ..., био познат јавности као професионални фотограф који је својим радом успео да се пробије у медијски свет. Фотографија ГГ је настала одмах након саобраћајне незгоде у којој је познати ... управљајући наведеним возилом ударио у аутобуско стајалиште којом приликом је повређено више људи, па је тужилац објављивањем фотографије у непотпуној форми на којој се види само возило онемогућен да у јавност изнесе целокупни догађај поводом кога је сачињена фотографија.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је основан тужбени захтев у делу којим он тражи да се утврди да је тужени на описани начин повредио ауторско право тужиоца и то објављивањем обе поменуте фотографије без назначења имена и псеудонима тужиоца као аутора, а другу фотографију и у непотпуној форми. Отуда тужиоцу припада право на накнаду имовинске и неимовинске штете у износима како је то нашао првостепени суд, док је за веће потраживање неимовинске штете тужбени захтев одбијен као неоснован. Међутим, по мишљењу другостепеног суда тужиоцу не припада право на накнаду имовинске штете због повреде имовинског ауторског права објављивањем на интернет страници фотографије ГГ, а осим тога и износ досуђене неимовинске штете је превисок. Због тога је другостепени суд у поменутом делу преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев за накнаду имовинске штете објављивањем фотографије ГГ, а досуђени износ неимовинске штете је смањио са по 30.000,00 динара на по 10.000,00 динара.

Код чињенице да је тужиочева фотографија ГГ објављена на интернет сајту www...rs ...2012. године у 10,15 часова, а отуда пренета на интернет сајт туженог истог

дана у 11,56 часова као и да је она настала поводом саобраћајне незгоде која се догодила у ... и коју је проузроковао познати ... управљајући наведеним возилом уз повреду више лица, правилно је закључио другостепени суд да у овом случају нема основа да се тужиоцу досуди имовинска штета због повреде имовинског ауторског права.

Одредбом члана 19. став 2. Закона о ауторским и сродним правима ("Службени гласник РС" 104/2009, 99/2011) је прописано да свако искоришћавање ауторског дела од стране другог лица аутору припада накнада ако тим законом или уговором није другачије одређено. У члану 43. став 1. тачка 1. истог закона је прописано да је дозвољено у оквиру извештавања јавности путем штампе, радија, телевизије и других медија о текућим догађајима у обиму који одговара сврси и начину извештавања о текућим догађајима без дозволе аутора и без плаћања ауторске накнаде умножавање примерака објављених дела који се појављују као саставни део текућег догађаја о коме се јавност извештава. Полазећи од свих околности у којима је настала спорна фотографија, а посебно учешће познатог лица у саобраћајној незгоди и последице које је та незгода проузроковала, нема сумње да се ради о догађају од интереса за јавност. Тужиочева фотографија уз пригодан текст без сумње је саставни део текућег догађаја, како то правилно закључује другостепени суд. Отуда тужиочево позивање у ревизији на друге одлуке судова у конкретном случају није од значаја јер се околности цене у сваком конкретном случају. Такође је другостепени суд правилно применио и одредбу члана 200. ЗОО када је износ нематеријалне штете са досуђених по 30.000,00 динара из првостепене пресуде смањио на по 10.000,00 динара. У овом поступку утврђена је повреда права тужиоцу као аутору чиме је заштићено његово право патернитета које му гарантује члан 14. Закона. Када се то има у виду, онда и износ досуђене нематеријалне штете обезбеђује заштиту повређеног права тужиоцу у конкретном случају.

Како се ни осталим наводима из ревизије тужиоца не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, то је и одлучено као у изреци, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић